चम्पनीयम्, चिचम्पयिषणीयम्, चम्पनीयम्, चिचम्पिषणीयम्, चाचम्पनीयम्;
चम्प्यम्, चिचम्पयिष्यम्, चम्प्यम्, चिचम्पिष्यम्, चाचम्प्यम्;
ईषच्चम्पः-दुश्चम्पः-सुचम्पः; — — —
चम्प्यमानः, चिचम्पयिष्यमाणः, चम्प्यमानः, चिचम्पिष्यमाणः, चाचम्प्यमानः;
[A]प्रचम्पः, चिचम्पयिषः, चम्पः, चिचम्पिषः, चाचम्पः;
चम्पयितुम्, चिचम्पयिषितुम्, चम्पितुम्, चिचम्पिषितुम्, चाचम्पितुम्;
चम्पना, चिचम्पयिषा, चम्पा, चिचम्पिषा, चाचम्पा;
चम्पनम्, चिचम्पयिषणम्, चम्पनम्, चिचम्पिषणम्, चाचम्पनम्;
चम्पयित्वा, चिचम्पयिषित्वा, चम्पित्वा, चिचम्पिषित्वा, चाचम्पित्वा;
प्रचम्प्य, प्रचिचम्पयिष्य, प्रचम्प्य, प्रचिचम्पिष्य, प्रचाचम्प्य;
चम्पम् २, चम्पयित्वा २, } चिचम्पयिषम् २, चिचम्पयिषित्वा २, } चम्पम् २, चम्पित्वा २, } चिचम्पिषम् २, चिचम्पिषित्वा २, } चाचम्पम् २; चाचम्पित्वा २. }

(500) "चमु अदने" (I-भ्वादिः-469. सक. सेट्. पर.)

[1]आचामकः-चमकः-विचमकः-मिका, [2]चामकः-विचामकः-मिका, चिचमिषकः-षिका, [3]चञ्चमकः-चंचमकः-मिका;
चमिता-त्री, चामयिता-त्री, चिचमिषिता-त्री, चञ्चमिता-त्री;

---

1. 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति प्राप्तायाः वृद्धेः, 'नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्यानाचमेः' (7-3-34) इति निषेधो न; 'अनाचमेः' इति पर्युदासात्। अन्यत्र निषेधो भवत्येव। एवं घञि, णमुलि च ज्ञेयम्।

2. अमन्तत्वेन प्राप्तस्य मित्त्वस्य, 'न कम्यमिचमाम्' (गणसूत्रं भ्वादौ) इति निषेधात्, उपधाह्रस्वो न। एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।

3. 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' (7-4-85) इति अभ्यासस्य नुगागमः। यलोपाल्लोपौ। 'स च पदान्तवद् वाच्यः' (वा. 7-4-85) इति वचनात् 'वा पदान्तस्य' (8-4-59) इति परसवर्णविकल्पः। एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।

A. 'सुप्राजितेन मनसा परिमार्ग्य एषां तोषं व्यशुल्कयदसौ नयनप्रचम्पैः॥' धा. का. 3-23.